

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2016/1401 AL COMISIEI**din 23 mai 2016**

de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru metodologiile și principiile referitoare la evaluarea pasivelor care provin din instrumente financiare derivate

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 49 alineatul (5),

întrucât:

- (1) Directiva 2014/59/UE conferă autorităților de rezoluție competența de a reduce valoarea contabilă a pasivelor unei instituții aflate în rezoluție și de a le converti.
- (2) Contractele derivate pot reprezenta o parte semnificativă din structura pasivului anumitor instituții de credit. Cu toate acestea, evaluarea contractelor de acest tip este un proces complex, dat fiind că valoarea lor este legată de valoarea instrumentelor, a activelor sau a entităților-suport, care evoluează în timp și se materializează doar la scadență sau la închidere.
- (3) Experiența din trecut indică faptul că, din cauza complexității procesului de evaluare a pasivelor care decurg din instrumente financiare derivate la intrarea în dificultate a uneia dintre contrapărți, procesul de evaluare poate să dureze mult timp, să presupună costuri enorme și să conducă la litigii.
- (4) Așa cum demonstrează practica, în plus, contractele derivate pot conține metodologii diferite de stabilire a valorii datorate între contrapărți la închidere, unele dintre acestea lăsând stabilirea valorii de închidere, a datei închiderii sau a ambelor elemente în totalitate la latitudinea contrapărții care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor.
- (5) În consecință, pentru a evita hazardul moral și a asigura eficiența măsurilor de rezoluție, autoritățile de rezoluție ar trebui să adopte și să pună în aplicare metodologii adecvate pentru evaluarea pasivelor care provin din contracte derivate într-un termen care să fie compatibil cu rapiditatea procesului de rezoluție și să se bazeze pe informații obiective și, pe cât posibil, ușor accesibile. Este important ca metodologia de evaluare să stabilească o serie de dispoziții procedurale privind comunicarea deciziilor de închidere de către autoritatea de rezoluție, precum și cu privire la modul în care se pot obține tranzacții de înlocuire de la contrapărțile închise.
- (6) Contractele derivate care fac obiectul unui acord de compensare dau naștere unei singure valori de închidere în eventualitatea unei rezilieri contractuale anticipate. Articolul 49 din Directiva 2014/59/UE prevede că valoarea unor astfel de contracte este determinată pe o bază netă, în conformitate cu dispozițiile acordului în cauză. Autoritatea de rezoluție sau evaluatorul independent ar trebui, prin urmare, să respecte seturile de compensare definite în acordurile de compensare, fără a fi în măsură să aleagă anumite contracte și să excepteze altele.
- (7) În conformitate cu articolul 49 din Directiva 2014/59/UE, valoarea contractelor derivate este determinată de autoritatea de rezoluție sau de un evaluator independent ca parte a procesului de evaluare desfășurat în temeiul articolului 36 din respectiva directivă. În ceea ce privește pasivele care provin din instrumente financiare derivate, procesul de evaluare ar trebui să urmărească să realizeze o evaluare *ex ante* promptă pentru recapitalizarea internă și, în același timp, să permită autorității de rezoluție suficientă flexibilitate pentru ajustarea *ex post* a valorilor creanțelor.

⁽¹⁾ JO L 173, 12.6.2014, p. 190.

- (8) Evaluarea efectuată în scopul de a alege între recapitalizarea internă a pasivelor care provin din instrumente financiare derivate și excluderea acestora de la aplicarea recapitalizării interne, în conformitate cu articolul 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE, ar trebui să aibă loc înainte de a lua decizia de închidere în cadrul procesului de evaluare în temeiul articolului 36 din directiva respectivă.
- (9) Evaluarea pasivelor care provin din instrumente financiare derivate ar trebui să le permită autorităților de rezoluție să evalueze, înainte de a lua decizia de închidere, valoarea potențială cu care pasivele respective ar putea fi recapitalizate intern după închidere, precum și potențiala distrugere a valorii care ar putea apărea ca urmare a închiderii.
- (10) Închiderea contractelor derivate se poate materializa în pierderi suplimentare care nu sunt reflectate în evaluarea în condiții normale de activitate, care decurg, de exemplu, din costurile efective de înlocuire suportate de contraparte care ar conduce la creșterea costurilor de închidere datorate de instituția aflată în rezoluție sau din costurile suportate de instituția aflată în rezoluție pentru restabilirea tranzacțiilor având ca obiect expuneri supuse riscului de piață deschisă ce rezultă în urma închiderii. În cazul în care pierderile generate sau care se preconizează că vor fi generate în urma închiderii instrumentelor financiare derivate depășesc partea din pasivele corespunzătoare care ar fi efectiv disponibilă pentru recapitalizarea internă, excedentul de pierderi poate spori sarcina recapitalizării interne pentru alți creditori ai instituției aflate în rezoluție. În astfel de cazuri, valoarea pierderilor care ar fi suportate din pasive care nu provin din contracte derivate într-o recapitalizare internă ar fi mai mare decât în absența închiderii și a recapitalizării interne a contractelor derivate și, prin urmare, autoritatea de rezoluție poate să ia în considerare scutirea contractelor derivate de recapitalizarea internă în conformitate cu articolul 44 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2014/59/UE și cu Regulamentul delegat (UE) 2016/860 al Comisiei ⁽¹⁾ adoptat în temeiul articolului 44 alineatul (11) din directiva menționată. Exercitarea competenței de recapitalizare internă în legătură cu astfel de pasive ar trebui să facă obiectul scutiților prevăzute la articolul 44 alineatul (2) din Directiva 2014/59/UE și al scutiților discreționare prevăzute la articolul 44 alineatul (3) din directiva menționată, astfel cum se specifică în Regulamentul delegat (UE) 2016/860.
- (11) Dat fiind că este nevoie de o interpretare consecventă a articolului 49 alineatele (3) și (4) din Directiva 2014/59/UE, ar trebui să fie specificate metodologii și principii pentru evaluarea instrumentelor financiare derivate de către evaluatori independenți și autorități de rezoluție.
- (12) O metodologie de evaluare bazată pe costurile efective sau ipotetice de înlocuire a pasivelor închise ar permite obținerea de rezultate similare cu practica predominantă de pe piață și ar fi conformă cu principiile care reglementează evaluarea prevăzută la articolul 74 din Directiva 2014/59/UE, care urmărește să stabilească dacă acționarii și creditorii ar fi beneficiat de un tratament mai bun în cazul în care instituția aflată în rezoluție ar fi urmat o procedură obișnuită de insolvență (principiul potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat).
- (13) La aplicarea metodologiei de evaluare, autoritatea de rezoluție ar trebui să poată recurge la diverse surse de date, inclusiv la surse de date puse la dispoziție de instituția aflată în rezoluție, de contrapărți sau de părți terțe. Cu toate acestea, este oportun să se stabilească principii cu privire la tipurile de date care trebuie să fie luate în considerare în decursul evaluării pentru a se asigura o stabilire obiectivă a valorii.
- (14) Contrapărțile la contractele derivate închise de autoritățile de rezoluție pot alege să încheie una sau mai multe tranzacții de înlocuire pentru a își substitui expunerea în momentul închiderii. Aceste tranzacții de înlocuire ar trebui să constituie o sursă de date privilegiată pentru evaluare, atât timp cât sunt încheiate în termeni rezonabili din punct de vedere comercial la data închiderii sau cât mai curând posibil după această dată. Prin urmare, ar trebui ca autoritățile de rezoluție, în momentul în care comunică decizia de închidere, să ofere contrapărților posibilitatea de a prezenta elemente de probă cu privire la efectuarea de tranzacții de înlocuire rezonabile din punct de vedere comercial, într-un termen conform cu momentul de referință preconizat pentru evaluare. În cazul în care contrapărțile au prezentat astfel de elemente de probă în termenul prevăzut, evaluatorul ar trebui să stabilească valoarea de închidere la prețul respectivelor tranzacții de înlocuire. În cazul în care contrapărțile nu au prezentat elemente de probă privind efectuarea de tranzacții de înlocuire rezonabile din punct de vedere comercial în termenul prevăzut, ar trebui ca autoritățile de rezoluție să poată efectua propria lor evaluare pe baza informațiilor de piață disponibile, cum ar fi prețurile medii ale pieței și marjele dintre prețurile de cumpărare și cele de vânzare, în vederea evaluării costurilor de înlocuire ipotetice, cu alte cuvinte, a pierderilor sau a costurilor care ar fi fost suportate ca urmare a restabilirii unei operațiuni de acoperire a riscurilor sau a unei poziții de tranzacționare conexe pe baza expunerii nete la risc.
- (15) Produsele și piețele derivate sunt foarte eterogene și nu este posibil să se identifice o practică de piață unică pentru încheierea de tranzacții de înlocuire. În consecință, noțiunea de „tranzacții de înlocuire rezonabile din punct de vedere comercial” trebuie definită în sens larg pentru a permite evaluatorului să efectueze evaluarea necesară în orice context al pieței. Această noțiune ar trebui să fie interpretată, prin urmare, în sensul unei tranzacții de înlocuire încheiate pe baza expunerii nete la risc, în termeni compatibili cu practicile comune de pe

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2016/860 al Comisiei din 4 februarie 2016 de specificare în detaliu a situațiilor în care excluderea de la aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie este necesară în temeiul articolului 44 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (JO L 144, 1.6.2016, p. 11).

pieță și cu eforturi rezonabile pentru a obține cel mai bun raport calitate-preț. În mod concret, evaluatorul ar putea avea în vedere, printre alte elemente, numărul de dealeri abordați de către contraparte, numărul de cotații ferme obținute și dacă a fost aleasă cotația care oferea cel mai bun preț. De asemenea, autoritatea de rezoluție ar trebui să fie în măsură să specifice în anunțul de închidere criteriile pe care le va aplica în evaluarea sa.

- (16) Legislația Uniunii adoptată în ultimii ani a urmărit, în concordanță cu standardele internaționale, să sporească transparența și gradul de atenuare a riscului pe piața contractelor derivate, prin impunerea compensării obligatorii prin contrapărți centrale („CPC”) pentru instrumentele financiare derivate standardizate extrabursiere („OTC”), a cerințelor de evaluare și de marjă pentru instrumentele financiare derivate compensate prin CPC și pentru o gamă largă de instrumente financiare derivate extrabursiere, precum și a raportării obligatorii către registrele centrale de tranzacții pentru toate instrumentele financiare derivate extrabursiere.
- (17) În cazul în care un membru compensator al unei CPC este supus procedurii de rezoluție, iar autoritatea de rezoluție a închis contracte derivate înainte de o recapitalizare internă, membrul compensator respectiv ar avea calitatea de membru compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată în raport cu CPC în ceea ce privește setul (seturile) de compensare în cauză. Procedurile și mecanismele interne care reglementează situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui membru compensator („procedurile CPC aplicabile în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată”) puse în aplicare de CPC luând în considerare cerințele din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ oferă o bază solidă pentru a stabili valoarea pasivelor derivate generate în cadrul setului de compensare în urma închiderii, inclusiv în contextul recapitalizării interne într-un proces de rezoluție.
- (18) Desfășurarea procedurilor CPC aplicabile în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată poate dura câteva zile sau mai mult după evenimentul declanșator. În cazul particular al rezoluției, o perioadă foarte lungă de așteptare a finalizării procedurilor aplicabile în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată pentru a stabili valoarea instrumentelor financiare derivate ar putea submina planificarea și obiectivele rezoluției și ar putea conduce la perturbări nejustificate pe piețele financiare. Prin urmare, este necesar ca autoritatea de rezoluție să convină împreună cu CPC și cu autoritatea competentă a CPC un termen până la care trebuie să fie stabilită valoarea de reziliere anticipată, ținând cont atât de constrângerile CPC, cât și de cele ale autorității de rezoluție.
- (19) Valoarea de reziliere anticipată stabilită de CPC în conformitate cu procedurile sale de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată în termenul convenit ar trebui să fie aprobată de evaluator. În cazul în care CPC nu stabilește valoarea de reziliere anticipată în termenul convenit sau nu dă curs procedurilor sale aplicabile în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată, autoritatea de rezoluție ar trebui să aibă posibilitatea de a se baza pe propriile estimări pentru a stabili valoarea de reziliere anticipată. De asemenea, autoritatea de rezoluție ar trebui să poată aplica o determinare provizorie bazată pe propriile estimări în cazul în care o astfel de acțiune este justificată de caracterul urgent al procesului de rezoluție și cu condiția să își actualizeze evaluarea în momentul finalizării procedurii CPC aplicabile în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată la expirarea termenului. Ar trebui ca autoritatea de rezoluție să poată să ia în considerare informațiile prezentate de CPC, după termenul limită, în evaluarea definitivă *ex post*, dacă este disponibilă la momentul respectiv și, în orice caz, atunci când efectuează evaluarea diferenței de tratament în temeiul articolului 74 din Directiva 2014/59/UE. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere procedurilor de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată desfășurate de CPC în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (20) Dispozițiile din prezentul regulament nu ar trebui să afecteze procedurile interne ale CPC pentru transferul activelor și al pozițiilor stabilite între un membru compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și clienții acestuia, adoptate în conformitate cu articolul 48 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, și ar trebui să fie compatibile cu orice alte dispoziții sau condiții de autorizare pertinente care ar putea afecta închiderea contractelor derivate relevante.
- (21) Momentul evaluării contractelor derivate ar trebui să reflecte principiul de evaluare care ia în considerare costurile de înlocuire efective sau ipotetice suportate de contrapărți. Pentru a fi cât mai precisă cu putință, evaluarea ar trebui să fie efectuată la data închiderii sau, dacă acest lucru nu ar fi rezonabil din punct de vedere comercial, în prima zi și la prima oră în care este disponibil un preț de piață pentru activul-suport. În cazurile în care valoarea de reziliere anticipată este determinată de o CPC sau este stabilită la prețul tranzacțiilor de înlocuire, momentul de referință ar trebui să fie cel al determinării efectuate de CPC sau cel al tranzacțiilor de înlocuire.
- (22) În cazul în care autoritatea de rezoluție, din cauza caracterului urgent, decide să efectueze o evaluare provizorie în temeiul articolului 36 alineatul (9) din Directiva 2014/59/UE, ar trebui ca, în cadrul respectivei evaluări provizorii, autoritatea de rezoluție sau evaluatorul să poată să prezinte o determinare provizorie a valorii pasivelor care provin din instrumente financiare derivate înainte de acel moment de referință, bazată pe estimări ale valorii și pe datele disponibile la momentul respectiv. În cazul în care autoritatea de rezoluție ia o măsură de rezoluție pe baza evaluării provizorii în conformitate cu articolul 36 alineatul (12) din Directiva 2014/59/UE,

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

evoluțiile relevante ale pieței observate sau elementele de probă cu privire la tranzacții de înlocuire efective la momentul de referință ar urma să fie prezentate fie într-o evaluare provizorie ulterioară, fie în evaluarea finală efectuată în temeiul articolului 36 alineatul (10) din directiva respectivă.

- (23) Prezentul regulament se bazează pe proiectele de standarde tehnice de reglementare transmise Comisiei de Autoritatea Bancară Europeană.
- (24) Autoritatea Bancară Europeană a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a consultat Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul bancar instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „set de compensare” înseamnă un grup de contracte care fac obiectul unui acord de compensare, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 98 din Directiva 2014/59/UE;
2. „evaluator” înseamnă expertul independent desemnat să efectueze evaluarea în conformitate cu cerințele și criteriile stabilite în partea a patra din Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei ⁽²⁾ sau autoritatea de rezoluție atunci când efectuează evaluarea în temeiul articolului 36 alineatele (2) și (9) din Directiva 2014/59/UE;
3. „contraparte centrală” sau „CPC” înseamnă o CPC astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, în măsura în care aceasta este fie:
 - (a) stabilită în Uniune și autorizată în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 14-21 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012; fie
 - (b) stabilită într-o țară terță și recunoscută în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
4. „membru compensator” înseamnă un membru compensator astfel cum este definit la articolul 2 punctul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
5. „dată de închidere” înseamnă ziua și ora de închidere menționate în comunicarea autorității de rezoluție cu privire la decizia de închidere;
6. „tranzacție de înlocuire” înseamnă o tranzacție încheiată la sau după data închiderii unui contract derivat cu scopul de a restabili, pe baza expunerii nete la risc, orice operațiune de acoperire a riscurilor sau poziție de tranzacționare conexă care a fost reziliată în termeni economici echivalenți cu tranzacția închisă;
7. „tranzacție de înlocuire rezonabilă din punct de vedere comercial” înseamnă o tranzacție de înlocuire încheiată pe baza expunerii nete la risc, în termeni compatibili cu practicile comune de pe piață și cu eforturi rezonabile pentru a obține cel mai bun raport calitate-preț.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei din 23 martie 2016 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la standardele tehnice de reglementare care precizează conținutul planurilor de redresare, al planurilor de rezoluție și al planurilor de rezoluție a grupului, criteriile minime pe care autoritatea competentă trebuie să le examineze în ceea ce privește planurile de redresare și planurile de redresare a grupului, condițiile de acordare a sprijinului financiar intragrup, cerințele privind evaluatorii independenți, recunoașterea contractuală a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, procedurile și conținutul cerințelor de notificare și ale avizului de suspendare și funcționarea operațională a colegiilor de rezoluție (JO L 184, 8.7.2016, p. 1).

Articolul 2

Comparație între distrugerea valorii care ar rezulta în urma închiderii și potențialul de recapitalizare internă al contractelor derivate

(1) În sensul articolului 49 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2014/59/UE, autoritatea de rezoluție compară:

(a) valoarea pierderilor care ar fi suportate de contractele derivate într-o recapitalizare internă, obținută prin înmulțirea:

- (i) ponderii, în cadrul totalului pasivelor de rang egal, a pasivelor care provin din contracte derivate, determinate ca parte a evaluării efectuate în temeiul articolului 36 din Directiva 2014/59/UE, și care nu se încadrează în cazurile de excludere de la recapitalizarea internă prevăzute la articolul 44 alineatul (2) din directiva respectivă; cu
- (ii) pierderile totale preconizate a fi suportate de toate pasivele având rang egal cu instrumentele financiare derivate, inclusiv de pasivele care provin din instrumente financiare derivate care rezultă în urma închiderii;

cu

(b) distrugerea valorii bazată pe o evaluare a cuantumului costurilor, al cheltuielilor sau al altor tipuri de depreciere a valorii care se preconizează că va fi suportată ca urmare a închiderii contractelor derivate și obținută prin însumarea următoarelor elemente:

- (i) riscul de apariție a unei creanțe mai mari a contrapărții la închidere din cauza costurilor de reacoperire a riscurilor care se preconizează că vor fi suportate de către contraparte, luând în considerare marjele dintre prețurile de cumpărare și cele de vânzare, dintre prețurile medii și cele de cumpărare sau dintre prețurile medii și cele de vânzare, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) litera (b);
- (ii) costul care se preconizează că va fi suportat de instituția aflată în rezoluție pentru încheierea eventualelor tranzacții cu instrumente financiare derivate comparabile, considerate necesare pentru a restabili o acoperire a riscurilor pentru orice expunere deschisă sau pentru a menține un profil de risc acceptabil în conformitate cu strategia de rezoluție. O tranzacție cu instrumente financiare derivate comparabilă se poate determina prin luarea în considerare a cerințelor de marjă inițială și a marjelor predominante dintre prețurile de cumpărare și cele de vânzare;
- (iii) orice reducere a valorii francizei generată de închiderea contractelor derivate, inclusiv orice depreciere a valorii altor active sau a activelor-suport care sunt legate de contractele derivate închise, precum și orice impact asupra costurilor de finanțare sau a nivelurilor veniturilor;
- (iv) orice rezervă de precauție împotriva posibilelor implicații adverse ale închiderii, cum ar fi erorile și litigiile cu privire la tranzacții sau la schimbul de garanții reale.

(2) Comparația de la alineatul (1) se efectuează înainte de luarea deciziei de închidere, ca parte a evaluării care stă la baza deciziilor cu privire la măsurile de rezoluție necesare în conformitate cu articolul 36 din Directiva 2014/59/UE. După intrarea în vigoare a unui act delegat adoptat de Comisie în temeiul articolului 36 alineatul (15) din această directivă, comparația respectă cerințele stabilite în respectivul act delegat.

Articolul 3

Comunicarea deciziei de închidere

(1) Înainte de exercitarea competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie a pasivelor care provin din contracte derivate, autoritatea de rezoluție comunică decizia de închidere a contractelor în temeiul articolului 63 alineatul (1) litera (k) din Directiva 2014/59/UE contrapărților la contractele respective.

(2) Decizia de închidere intră în vigoare imediat sau la o dată și oră de închidere ulterioare, astfel cum se precizează în comunicare.

(3) În decizia menționată la alineatul (1), autoritatea de rezoluție precizează data și ora, ținând cont de cerințele prevăzute la articolul 8 alineatul (1) litera (c), până la care contrapărțile pot prezenta autorității de rezoluție elemente de probă cu privire la tranzacții de înlocuire rezonabile din punct de vedere comercial în vederea determinării valorii de închidere în temeiul articolului 6 alineatul (1). Contrapartea prezintă, de asemenea, autorității de rezoluție un rezumat al tuturor tranzacțiilor de înlocuire rezonabile din punct de vedere comercial.

(4) Autoritatea de rezoluție poate modifica data și ora până la care contrapărțile pot prezenta elemente de probă cu privire la tranzacții de înlocuire rezonabile din punct de vedere comercial în cazul în care o astfel de modificare este conformă cu articolul 8 alineatul (1) litera (c).

Orice decizie de modificare a datei și orei până la care contrapărțile pot prezenta elemente de probă cu privire la tranzacții de înlocuire rezonabile din punct de vedere comercial este comunicată contrapărții.

(5) În decizia menționată la alineatul (1), autoritatea de rezoluție poate să specifice criteriile pe care intenționează să le aplice atunci când evaluează dacă tranzacțiile de înlocuire sunt rezonabile din punct de vedere comercial.

(6) Prezentul articol nu se aplică în cazul închiderii și evaluării contractelor derivate compensate central care au fost încheiate între instituția aflată în rezoluție, care acționează ca membru compensator, și o CPC.

Articolul 4

Rolul acordului de compensare

Pentru contractele care fac obiectul unui acord de compensare, evaluatorul determină, în conformitate cu articolele 2, 5, 6 și 7, o sumă unică pe care instituția aflată în rezoluție are dreptul legal de a o încasa sau obligația legală de a o plăti în urma închiderii tuturor contractelor derivate din setul de compensare, astfel cum sunt definite în acordul de compensare.

Articolul 5

Principiul de evaluare pentru valoarea de reziliere anticipată

(1) Evaluatorul stabilește valoarea pasivelor care provin din contracte derivate la nivelul unei valori de reziliere anticipată, calculată ca sumă a următoarelor elemente:

- (a) sumele neachitate, garanțiile reale sau alte sume datorate contrapărții de instituția aflată în rezoluție, mai puțin sumele neachitate, garanțiile reale și alte sume datorate de contraparte instituției aflate în rezoluție la data închiderii;
- (b) o valoare de închidere care acoperă cuantumul pierderilor sau al costurilor suportate de către contrapărțile la contractele derivate sau al câștigurilor realizate de acestea prin înlocuirea sau obținerea echivalentului economic al principalelor condiții ale contractelor reziliate și al drepturilor de opțiune ale părților în ceea ce privește contractele respective.

(2) În sensul alineatului (1), sumele neachitate înseamnă, în ceea ce privește contractele derivate închise, totalul următoarelor elemente:

- (a) sumele care au devenit exigibile la data închiderii sau anterior acesteia și care au rămas neachitate la data respectivă;
- (b) o sumă egală cu valoarea de piață justă a activului care trebuia să fie livrat pentru fiecare obligație decurgând din contractele derivate care trebuia să fie decontată prin livrare la data închiderii sau anterior acesteia și care nu a fost decontată la data închiderii;
- (c) sumele din dobânzi sau compensații acumulate în decursul perioadei cuprinse între data la care au devenit exigibile obligațiile de plată sau de livrare relevante și data închiderii.

Articolul 6

Stabilirea valorii de închidere

(1) În cazul în care o contraparte a prezentat elemente de probă cu privire la tranzacții de înlocuire rezonabile din punct de vedere comercial în termenul prevăzut la articolul 3 alineatul (3), evaluatorul stabilește valoarea de închidere la nivelul prețului respectivelor tranzacții de înlocuire.

(2) În cazul în care o contraparte nu a prezentat elemente de probă cu privire la nicio tranzacție de înlocuire în termenul stabilit la articolul 3 alineatul (3), în cazul în care evaluatorul concluzionează că tranzacțiile de înlocuire comunicate nu au fost încheiate în termeni rezonabili din punct de vedere comercial sau în cazul în care se aplică articolul 7 alineatul (7) sau articolul 8 alineatul (2), evaluatorul stabilește valoarea de închidere pe baza următoarelor elemente:

- (a) prețurile medii ale pieței la sfârșitul zilei în conformitate cu procesele obișnuite din cadrul instituției aflate în rezoluție la data stabilită în temeiul articolului 8;
- (b) marja dintre prețurile medii și cele de cumpărare sau marja dintre prețurile medii și cele de vânzare, în funcție de sensul poziției de risc compensate;
- (c) ajustările prețurilor și ale marjelor menționate la literele (a) și (b) în cazul în care acest lucru este necesar pentru a reflecta lichiditatea pieței pentru riscurile sau instrumentele-suport și dimensiunea expunerii în raport cu profunzimea pieței, precum și eventualul model de risc.

(3) În ceea ce privește pasivele intragrup, evaluatorul poate stabili valoarea la nivelul prețurilor medii ale pieței la sfârșitul zilei, astfel cum sunt menționate la alineatul (2) litera (a), fără a ține seama de alineatul (2) literele (b) și (c), în cazul în care strategia de rezoluție ar implica reacoperirea riscurilor pentru tranzacțiile reziliate printr-o altă tranzacție sau alt grup de tranzacții intragrup cu instrumente financiare derivate.

(4) Pentru a determina un nivel al valorii de închidere în conformitate cu alineatul (2), evaluatorul ia în considerare o întreagă gamă de surse de date fiabile și disponibile și se poate baza pe date observabile pe piață sau pe prețuri teoretice generate de modele de evaluare care vizează estimarea valorilor, inclusiv pe următoarele surse de date:

- (a) datele provenite de la terți, cum ar fi datele observabile pe piață, datele privind parametrii de evaluare și cotațiile de la formatorii de piață sau, în cazul unui contract compensat la nivel central, valorile sau estimările obținute de la CPC;
- (b) în cazul produselor standardizate, evaluările generate de sistemele proprii ale evaluatorului;
- (c) datele disponibile în cadrul instituției aflate în rezoluție, precum modelele și evaluările interne, inclusiv verificările independente ale prețurilor efectuate în temeiul articolului 105 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;
- (d) datele prezentate de contrapărți, altele decât elementele de probă privind tranzacțiile de înlocuire transmise în conformitate cu articolul 3 alineatul (3), inclusiv datele privind litigiile actuale sau anterioare în materie de evaluare referitoare la tranzacții și cotații similare sau conexe;
- (e) orice alte date relevante.

(5) În sensul alineatului (2) litera (b), autoritatea de rezoluție poate solicita instituției aflate în rezoluție să efectueze o verificare independentă a prețurilor actualizată la momentul de referință determinat în conformitate cu articolul 8, utilizând informațiile de la sfârșitul zilei care sunt disponibile la data închiderii.

(6) Prezentul articol nu se aplică în ceea ce privește stabilirea unei valori de închidere pentru contractele derivate compensate încheiate între o instituție aflată în rezoluție și o CPC, cu excepția situațiilor excepționale prevăzute la articolul 7 alineatul (7).

Articolul 7

Evaluarea contractelor derivate compensate încheiate între o instituție aflată în rezoluție și o CPC

(1) Evaluatorul stabilește valoarea pasivelor care provin din contracte derivate încheiate între o instituție aflată în rezoluție care acționează ca membru compensator, pe de o parte, și o CPC, pe de altă parte, pe baza principiului de

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

evaluare prevăzut la articolul 5. Valoarea de reziliere anticipată este determinată de CPC, în termenul specificat la alineatul (5), în conformitate cu procedurile CPC aplicabile în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată, după deducerea garanțiilor reale prezentate de instituția aflată în rezoluție, inclusiv a marjei inițiale, a marjei de variație și a contribuțiilor instituției aflate în rezoluție la fondul de garantare al CPC.

(2) Autoritatea de rezoluție comunică CPC și autorității competente a CPC decizia sa de a închide contractele derivate în temeiul articolului 63 alineatul (1) litera (k) din Directiva 2014/59/UE. Decizia de închidere intră în vigoare imediat sau la data și ora precizate în comunicare.

(3) Autoritatea de rezoluție solicită CPC să își prezinte evaluarea valorii de reziliere anticipată pentru toate contractele derivate din setul de compensare relevant, în conformitate cu procedura CPC aplicabilă în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

(4) CPC prezintă autorității de rezoluție documentele aferente procedurii CPC aplicabile în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată și raportează măsurile de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată pe care le-a luat.

(5) Autoritatea de rezoluție stabilește, de comun acord cu CPC și cu autoritatea competentă a CPC, termenul până la care CPC trebuie să prezinte evaluarea valorii de reziliere anticipată. În acest scop, autoritatea de rezoluție, CPC și autoritatea competentă a CPC țin seama de următoarele două elemente:

(a) procedura aplicabilă în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată, astfel cum este stabilită în normele de guvernanță ale CPC în conformitate cu articolul 48 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

(b) calendarul de rezoluție.

(6) Autoritatea de rezoluție poate modifica termenul-limită stabilit la alineatul (5) de comun acord cu CPC și cu autoritatea competentă a CPC.

(7) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea de rezoluție poate decide să aplice metodologia prevăzută la articolul 6, după consultarea autorității competente a CPC, în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) CPC nu prezintă evaluarea valorii de reziliere anticipată în termenul stabilit de autoritatea de rezoluție în temeiul alineatului (5); sau

(b) evaluarea valorii de reziliere anticipată realizată de CPC nu respectă procedurile CPC aplicabile în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată prevăzute la articolul 48 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Articolul 8

Momentul în care se stabilește valoarea pasivelor care provin din instrumente financiare derivate și determinarea anticipată

(1) Evaluatorul stabilește valoarea pasivelor care provin din instrumente financiare derivate în următorul moment:

(a) în cazul în care evaluatorul stabilește valoarea de reziliere anticipată la nivelul prețurilor tranzacțiilor de înlocuire în temeiul articolului 6 alineatul (1), acest moment este ziua și ora încheierii tranzacțiilor de înlocuire;

(b) în cazul în care evaluatorul stabilește valoarea de reziliere anticipată în conformitate cu procedurile CPC aplicabile în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată în temeiul articolului 7 alineatul (1), acest moment este ziua și ora la care valoarea de reziliere anticipată a fost determinată de către CPC;

(c) în toate celelalte cazuri, acest moment este data închiderii sau, dacă acest lucru nu este rezonabil din punct de vedere comercial, ziua și ora la care este disponibil un preț de piață pentru activul-suport.

(2) În cadrul unei evaluări provizorii efectuate în temeiul articolului 36 alineatul (9) din Directiva 2014/59/UE, evaluatorul poate să stabilească valoarea pasivelor care provin din instrumente financiare derivate mai devreme decât în momentul determinat în temeiul alineatului (1). O astfel de determinare anticipată se realizează pe bază de estimări, în conformitate cu principiile prevăzute la articolul 5 și la articolul 6 alineatele (2)-(5), precum și pe baza datelor disponibile la momentul determinării.

(3) În cazul în care evaluatorul realizează o determinare anticipată în temeiul alineatului (2), autoritatea de rezoluție poate solicita, în orice moment, evaluatorului să actualizeze evaluarea provizorie pentru a ține seama de evoluțiile relevante observabile pe piață sau de elementele de probă privind tranzacțiile de înlocuire rezonabile din punct de vedere comercial încheiate în momentul stabilit în temeiul alineatului (1). În cazul în care sunt disponibile până la data și ora specificate în temeiul articolului 3 alineatul (2), aceste evoluții sau elemente de probă sunt luate în considerare în evaluarea definitivă *ex post* efectuată în temeiul articolului 36 alineatul (10) din Directiva 2014/59/UE.

(4) În cazul în care evaluatorul realizează o determinare anticipată în temeiul alineatului (2) în ceea ce privește contractele derivate încheiate între o instituție aflată în rezoluție care acționează ca membru compensator și o CPC, evaluatorul ține seama în mod corespunzător de orice estimare a costurilor de închidere preconizate care este prezentată de CPC.

În cazul în care CPC prezintă o evaluare a valorii de reziliere anticipată în conformitate cu procedurile CPC aplicabile în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată în termenul stabilit în temeiul articolului 7 alineatele (5) și (6), această evaluare este luată în considerare în evaluarea definitivă *ex post* efectuată în temeiul articolului 36 alineatul (10) din Directiva 2014/59/UE.

Articolul 9

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 23 mai 2016.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER
